عنوان مقاله:

جداسازی و تشخیص مولکولی یک گونه باکتری تجزیه کننده نرمال هگزادکان از کمپوست و بررسی کارایی آن در حذف هگزادکان

محل انتشار:

دوماهنامه طلوع بهداشت, دوره 12, شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدرضا سمایی - Shiraz University of Medical Sciences

سیدباقر مرتضوی - Tarbiat Modares University, Tehran, Iran.

بى تا بخشى – Tarbiat Modares University, Tehran, Iran.

احمد جنیدی جعفری - Iran University of Medical Sciences

خلاصه مقاله:

مقدمه: یکی از متداول ترین آلاینده های محیط زیست، هیدروکربن های نفتی می باشد. هم اکنون یکی از مهم ترین و گسترده ترین چالش های زیست محیطی ایران، آلودگی خاک و آبهای زیرزمینی به گازوییل نشت یافته از جایگاه های پخش فرآورده های نفتی است. هدف از این مقاله جداسازی و شناسایی مولکولی یک باکتری تجزیه کننده هگزادکان از کمپوست بوده است. روش بررسی: در این پژوهش تجربی -آزمایشگاهی نرمال هگزادکان (C۱۶H۳۴) به عنوان آلاینده ی مدل هیدروکربن های گازوییل انتخاب گردید. سپس یک باکتری جدید تجزیه کننده ی نرمال هگزادکان از کمپوست برامال هگزادکان از کمپوست جداسازی و خالص سازی شد. سپس با انجام PCR با روش ۱۶۶۲DNA باکتری مورد نظر شناسایی شد و توانایی باکتری جهت حذف هگزادکان از محیط معدنی مورد بررسی قرار گرفت. در پایان پاسخ باکتری به غلظت های مختلف شوری (۱۰، ۱۰ ۵/۲ و ۵ درصد) بررسی شد. یافته ها: بر اساس مورفولوژی، آزمایش های بیوشیمیایی و انجام PCR با روش ۱۶۶۲DNA این باکتری به نام سراتیا مارسسنس شناسایی شد. پس از ۳۳ روز در دمای ۳۰ درجه ی سلسیوس، ۵/۶۳ درصد از هگزادکان توسط باکتری مورد مصرف قرار گرفت و میزان هگزادکان از ۹۰ میلی گرم به ۸۴/۳۲ گرم رسید. همچنین نتایج نشان داد که باکتری مورد نظر در برابر شوری مقاومت بالایی دارد و می تواند در غلظت ۵ درصد نمک نیز رشد کند. نتیجه گیری: این پژوهش نشان می دهد که در شرایط آب و هوایی گرم و خاک نسبتا شور ایران می توان از باکتری سراتیا مارسسنس جهت حذف ترکیبات نفتی به ویژه گازوییل استفاده کرد. به دلیل رشد این باکتری در شوری بالا، نتیجه گرفته شد که این باکتری مقاوم به شوری یا هالوتولرانت می باشد.

كلمات كليدى:

Keywords : Isolation, Diesel oil, Hexadecane, Serratia marcescens, PCR, ۱۶۶ rDNA, واژه های کلیدی: جداسازی,

گازوییل, هگزادکان, سراتیا مارسسنس, PCR, ۱۶SrDNA

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1344435

